

[Viggo Hauch.]

Også det bemandingsnævn, som den højtærede minister har sat ind i lovforslaget, vil vi gerne drøfte nærmere, og en af de ting, vi gerne vil have drøftet, er, om det er rigtigt at lade det være et rådgivende fremfor et besluttende nævn. Skal det være besluttende, skal der naturligvis være en appelmulighed, det er jeg klar over, men det er et af de spørgsmål, vi også gerne vil drøfte med den højtærede minister.

Hermed har jeg dog ikke opregnet alle de enkeltheder, vi gerne vil drøfte i udvalget. De forekommer mig at være for specielle her ved første behandling, men jeg kan afrundende sige, at mit parti vil gå til udvalgsbehandlingen med åbent sind. Forudsætningsvis vil vi være mere loyale over for den højtærede ministers oprindelige oplæg, end han selv har været, men vi vil gerne høre argumentationen, der har bevæget den højtærede minister til at skifte standpunkt, og har den højtærede minister kunnet overbevise sig selv — hvad jeg af erfaring ved i visse tilfælde kan være svært — så vil jeg sige til den højtærede minister, at han ikke på forhånd skal opgive også at få overbevist os.

Weikop: Det ærede medlem hr. Peter Nielsen indledte med at sige sådan noget som, at hans parti ville være med til den foreliggende lovgivning, hvis den danske skibsfart var ude for en forskelsbehandling. Senere hen kom der måske nogle andre bemærkninger, der i nogen grad tilslørede denne udtalelse, men jeg vil gerne hertil sige, at jeg har da forstået det sådan, at regeringen og selvfølgelig først og fremmest handelsministeren har fundet, at der var en forskelsbehandling, og så forekommer det mig, at bedre konstatering kan det ærede medlem hr. Peter Nielsen da ikke få, hvis ikke det ærede medlem vil underkende regeringens grundlag for denne lovgivnings fremkomst. Hvis det ærede medlem hr. Peter Nielsen ikke vil det, så forekommer det mig, at så er det ærede medlem hr. Peter Nielsens stilling klar. Regeringen har jo nemlig så åbenbart taget initiativet. Man kan vel sige, at det er noget sent, den har gjort det, særlig når den højtærede handelsminister og regeringen jo erkender, at det er påkrævet og længe har været påkrævet at ændre bemandings-

reglerne; ellers havde, som det allerede er sagt, den højtærede handelsminister vel ikke givet udtryk for, at man ikke bør affinde sig med en fortsættelse af den stagnation og relative tilbagegang, der har sat sit præg på dansk skibsfart i de senere år. Det er alvorlige ord. Det er ikke, som det ærede medlem hr. Peter Nielsen sagde, således, at man giver det udseende af, at dansk skibsfart er ved at gå sin undergang i møde. Nej, sådan siges det ikke her, således siges det ikke af regeringen, men den højtærede handelsminister har givet udtryk for, hvor alvorligt han betragter situationen. Det forekommer mig, at regeringen ved sin udskydelse af denne vigtige lovgivning har gjort sig medansvarlig for, at den stagnation, som regeringen altså selv mener de nugældende bemandingsregler kan være en medvirkende årsag til, ikke for længst er modvirket.

Den højtærede handelsminister siger, at initiativet fra regeringens og folketingets side nu må være påkrævet. Ja, initiativet fra regeringens side ligger jo helt klart for dagen, men mere dunkelt er det, hvad den højtærede handelsminister egentlig mener med folketingets initiativ. Man kan spørge handelsministeren, om det ikke er sådan, at hele regeringen står bag de lovforslag, regeringen har fremsat, og at regeringen må anse det for mindre forsvarligt at gøre forslagene ringere for skibsfarten, al den stund disse forslag jo ikke bygger på overenskomster eller aftaler, endside på tilslutning fra organisationernes side, men alene på den højtærede handelsministers og dermed regeringens egen saglige vurdering af dem.

Med folketingets initiativ går jeg ud fra, at den højtærede handelsminister tænker på, at folketinget på sædvanlig måde behandler fremsatte forslag, og at regeringen vil være modtagelig for praktiske, velbegrundede og saglige ændringsforslag — alt sammen med henblik på at medvirke til at søge at bringe stagnationen inden for skibsfarten til ophør. Det forekommer mig, at dette må være udgangspunktet for forhandlingerne om disse lovforslag — for det er vel sådan, at regeringen mindre end alle andre ønsker, at denne lovgivning skal kæntre; og jeg kan føje til, at mit parti og jeg ønsker det i hvert fald ikke.